

Na morju.

Sovražno brodovje na preži.

Milan, dne 19. septembra.

Milanski list „Corriere della Sera“ poroča iz Bara: Več angleških in francoskih ladij leži pri Draču, druge zopet prežijo pred Kotorom.

Francoski mornarji -- uzmoviči.

Z bojišča, dne 22. septembra.

Francoske torpedovke v Adriji so zagrešile skrajno grd čin. Prikazale so se pred majhnim dalmatinskim otokom Pelagoza. Svelnik na tem otoku služi dobro vsem parobrodem. Obenem je vremenska opazovalnica in bi bil torej pač lahko deležen mednarodnega varstva. Toda dne 19. t. m. so prišle francoske torpedovke pred otok, so uničile svelnik, so pokvarile pitno vodo, ukradle perlo, vzele živež ubogih prebivalcev svetlnika in njihove ženske seboj ter jo odkurile proti angleškemu otoku Malti.

Nemško-rusko bojišče

Ruske priprave proti generalu Hindenburgu.

Ker je Rusija glavno silo svoje armade poslala proti Avstriji na gališko-poljsko bojišče, zato je bilo generalu Hindenburgu mogoče, temeljito poraziti Russe v izhodni Prusiji, jih pognati čez mejo ter zmagovito prodirati v rusko ozemlje. Hindenburgovi uspehi so silno prestrašili vladne in vojaške kroge v Petrogradu. Zato prihaja sedaj vest, da delajo v Petrogradu izvanredne priprave, da zadrže generala pl. Hindenburga, ki je s 750.000 možmi že na ruskem ozemlju in ki je pripravljen, da začne z ofenzivo ter koraka proti Varšavi. S tem bi bili Rusi prisiljeni, velik del svojih armad, ki nastopajo v Galiciji proti Avstrijcem, poslati proti generalu Hindenburgu. Tako so zopet zmage Hindenburgove, omogočene vsled našega nastopa v Galiciji, postale vzrok, da se nam olajša naše stališče proti Rusom v Galiciji. Obenem nam je ta zveza med nastopanjem avstrijskih in nemških armad najboljši dokaz, da se mora celo vojsko presojati s stališča skupnih dogodkov in ne samo na podlagi te ali one posamezne bitke.

Nemško-francosko bojišče

Maribor, dne 22. septembra.

V veliki bitki na Francoskem, koje bojna črta obsega razdaljo od 200 km, še vedno ni padla odločitev. Toda upati smemo, da bo izid za našo zaveznico Nemčijo ugoden. Naše upanje se opira na dve dejstvi: 1. Vsi napadi, ki so jih zadnje dni v bitki podvzeli Angleži in Francozi, so bili vsi brez izjeme odbiti, na nobeni točki niso dosegli uspeha. 2. Kjerkoli so nemške čete napadale, so bile zmagovite. Čisto naravno je, da se Francozi neprestanemu, silovitemu napadanju nemških čet ne bodo mogli dolgo upirati. Bitka traja z nezlomljeno silo naprej. V zadnjih dneh so se Nemci prostovoljno umaknili iz mesta Reims, katero so zavzeli že dne 3. septembra. To so storili iz vojaških ozirov, ker jim nudi zmerno gorovje za Reimsum silno ugodno in močno stališče. Sploh imajo nemške čete izborna stališča, kar tudi francoska poročila odkrito priznavajo. Večinoma stoje na hribovju in njegovih obronkih.

Za kraljevsko vlado na Francoskem.

Mnogo ljudi na Francoskem je nezadovoljnih z ljudovlado, ker v ljudovladi oni, ki so slučajno na krmilu, grdo izrabljajo svojo moč. Skušajo se obogatiti, in ker to poštenim potom navadno ne gre hitro, zato postanejo tatovi, goljufi in oderuhi. Nikjer ni toliko umazanih rok, ki bi se nosile javno, kakor v ljudovladah. Ko se je sedanja vlada preselila iz Pariza v Bordo, so pristaši kraljevske vlade (stranka se imenuje stranka royalistov) začeli strastno agitirati proti ljudovladi. Razdeljevali so po ulicah royalistične oklice, v katerih so dokazovali, da Nemci zmagojejo le radi tega, ker so vzgojeni pod pošteno kraljevsko vlado. Oklici so se razdelili tudi med vojaštvo. V Parizu vlada velikanska nevolja proti sedanji francoski vladi. Predsednik francoske ljudovlade dobiva dan za dnevom grozilna pisma. V Parizu pa se delijo sramotilni oklici na predsednika. Varnost v Parizu ni na višku.

Poročila, došla v sredo 23. sept. Avstrijsko-srbsko bojišče. Naše čete prodirajo čez Drino v Srbijo.

Budimpešta, dne 22. septembra.

List „Magyar Hirlap“ je priobčil včeraj sledečo brzojavko iz Mitrovic:

Odkar so naše čete srbski izpad na avstrijsko ozemlje krvavo odbile ter prekoračile Drino, prodira naša armada zmagovito v notranjost Srbije. V prvi polovici preteklega tedna so naše čete zavzele srbsko mestoce Drenovac, ki leži v kotu med Savo in Drino. Odpor srbskih čet je bil krvavo odbit. Po teh bojih so naše čete prodirale dalje ter še zavzele srbska sela Pričinovič in Sevarice, kjer so bili Srbi znova hudoporaženi. Sedaj imamo v naši posesti celo ozemlje med temi zasedenimi kraji ter stojimo v stalni zvezi z našo armado, ki se južno od teh krajev bori s Srbi.

Kako smo prekoračili Drino. -- Srbi bežijo.

„Südslavische Korrespondenz“ poroča: Od avstrijskega častnika, kateri se bori proti Srbom, smo dobili sledeče poročilo:

Predvčerajšnjim (v nedeljo, dne 20. septembra) ob 3. uri zjutraj so naše čete prekoračile Drino, da nastopijo zaželjeno pot v Srbijo. Jaz sem imel priliko, da sem z neke višave, na kateri so bili postavljeni avstrijski topovi in s katere se je videlo na vse strani, opazoval prehod naših čet čez mejo. V dolini reke Drina je bila še gosta megla, ko so naše čete prekoračile most, katerega so napravili naši pionirji čez Drino na prostoru, kjer se nahaja mal oteček v sredini reke. Slušali smo, kako so v dolini začele pokati puške in kako se je tudi srbska artilerija začela vmešavati v boj. Radi goste megle, pod katere varstvom so naši prodirali naprej, pa srbska artilerija svojega cilja ni dosegla.

Ko se je megla vzdignila, sem videl, kako so se naše čete, dobro razvrščene, pomikale proti srbskemu selu L. Kakor hitro je bilo pozorišče toliko jasno, da je lahko naša artilerija stopila v boj, smo z našimi topovi začeli obstreljevati sovražne postojanke. Srbsko artilerijo smo gosto obsipavali s šrapneli, med tem, ko so naše čete, dobro krite, prodirale proti gori omenjenemu kraju. Nek srbski samostan, v katerem so imeli Srbi svoje glavno zavetišče in opirališče, je naša artilerija popolnoma razstrelila. Takoj po kratkem streljanju smo vedeli za vse srbske postojanke na nasprotni strani ter smo iste z dobro namerjenimi streli obsipavali z našimi šrapneli.

Srbi so se v divjem begu umaknili čez hribe in tudi sovražna artilerija, ki je izgubila večino svojega moštva, je zbežala. Na torišču je pustila en razstreljen top.

Isti dan popoldne ob 5. uri je bil cel srbski breg Drine naš. Istotako smo bili zasedli že tudi selo L. Proti večeru je žareče nebo naznanjalo, da gori več srbskih vasi. Naše čete pa so zasledovale bežečega sovražnika.

Upor v srbski artileriji.

Dunaj, dne 22. septembra.

Upor v srbski artileriji grozi, da okuži vso srbsko armado.

Z Bogom Karadžordžević!

Sofija, dne 22. septembra.

Srbski sedanji vladarski rodbini Karadžordžević so sešteti dnevi. Bolezen kralja Petra se je poslabšala. Prestolonaslednika Aleksandra in prince Jurija straži vojaštvo in orožništvo, ker se je bati napadov. Splošno se trdi, da je bil princ Jurij od srbskih vojakov nastreljen in rane ni dobil v bojih proti Avstrijcem.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Kako je sedaj v Lvovu.

Krakov, dne 22. septembra.

Kakor poroča list „Nova Reforma“, znaša sedanje število prebivalstva v Lvovu samo 100.000 oseb, to je polovico manj kakor poprej. Središče mesta in predmestje Lyczakow je popolnoma zapuščeno. Najživahnije gibanje še vlada v onih delih mesta, kjer prebiva ubožnejši del prebivalstva. Skoro vsa okna so zastarta, ulice brez ljudi, hišna vrata zaprta; razun trgovin z živežem je skoro vsa trgovina ustavljena. Kavarne in gostilne so večinoma zaprte, tiste pa, ki so odprte, so skoro brez gostov. Mestno upravo vodi prejšnji podžupan dr. Stahl. Po dnevu je videti na ulici zelo malo ruskega vojaštva. Po noči pa hodijo po mestu močne patrolje. Vse hiše v Lvovu, izvzemši glavni kolodvor, ki je zgorel, so ostale nepoškodovane.

Japonska zalaga Rusijo s topovi.

Londonski list „Times“ je prejel od svojega petrograjskega poročevalca sledečo brzojavko: Rusija je kupila od Japonske veliko težkih oblegovalnih topov, ki jih je že spravila na bojno črto.

General Auffenberg zaupa v zmago.

Budimpešta, dne 21. septembra.

Dopisnik lista „Esti Ujszag“ je imel pogovor s soprogo generala Auffenberga, ki je rekla: „Jaz sem

dobro poučena. Mi dosedaj nismo imeli niti enega poraza. Naše sedanje stališče je nad vse izborna. Dovolite, da vam navedem eno vrsto zadnjega pisma mojega moža: „Pričakujemo, da bo boj težaven in se bo počasi razvijal. Pripravljeni moramo biti na požrtovalno trpljenje. Vendar bo z božjo pomočjo zmaga naša“.

Nemško-francosko bojišče

Maribor, dne 23. septembra.

Mesto Reims, katero so Nemci iz vojaških ozirrov zapustili, da zavzamejo bolj ugodno stališče za mestom, so zasedli Francozi. Vsled tega je mesto hudo obstreljano. Nemški prestolonaslednik dela z vsem naporom, da kmalu padeta trdnjavi Verdun in Toul. Potem bi postala njegova armada prosta, da poseže odločno v bitko pri Parizu. Na celi bojni črti pri Parizu se bijejo ljudi in obupni boji. Odločitev še ni padla.

Razna poročila.

Rim, dne 21. septembra. Katoliški voditelj grof Soderini ostro zavrača vse one, ki hujskajo na vojsko.

Rim, dne 21. septembra. Zedinjena socialistična stranka se je izrekla proti vojski in za to, da ostane Italija nepristranska.

Sofija, 21. septembra. Bolgarski general Radko Dimitrijevič je bil v bitki pri Tomazovu težko ranjen.

Sofija, dne 21. septembra. Bolgarska opozicija v saboru zahteva, da ostane Bolgarija v sedanjih razmerah nepristranska.

Zeneva, dne 22. septembra. Kljub vsemu zanikanju se obistinja, da je Rusija poslala Belgiji vojaštvo na pomoč.

Carigrad, dne 22. septembra. V Perziji se je začelo gibanje, da se otrese Perzija angleškega in ruskega jeroštva.

London, dne 22. septembra. Iz Pekinga prihajajo vesti, da so se na Kitajskem pojavili nemiri in upori, vsled česar se je čez nekatere pokrajine razglasilo obsedno stanje.

Razne novice.

Naš knezoškof-jubilar. Dne 27. septembra bo poteklo 25 let, odkar je bil dr. Mihael Napotnik imenovan knezoškofom lavantinskim. To se je zgodilo 27. septembra l. 1889. Visoki slavljeneec je v posebnem oklicu na č. duhovščino izrazil željo, naj se radi sedanjih časovnih razmer opusti vsako slavlje, kajti sedaj je tempus orandi in plangendi, češ, da se moli in žaluje. Mi se uklanjamo visoki želji z upanjem, da nam bo v boljših in veselejših časih dana priložnost, storiti vse ono, kar sedaj opuščamo. Le tihe molitve naj se dvigajo k vsemogočnemu Bogu, da blagoslovlja njega in njegovo višepastirsko delovanje. Se na mnoga leta!

„Največja pa je ljubezen.“ Pod tem naslovom je izšel v naši tiskarni govor prevz. in prem. gosp. dr. Mihaela Napotnika, knezoškofa lavantinskega, prednašan v prvi sinodalni seji na praznik obglavljenja sv. Janeza Krstnika, dne 29. avgusta l. 1911. — Knjižica se dobiva v knezoškofijski pisarni.

Izpred deželnoobrambnega sodišča. Iz Gradca se poroča: Iz preiskovalnega zapora so bili nadalje izpuščeni: Marko Kranjc, kaplan v Ribnici; Ivan Bosina, kaplan v Sladki Gori; Anton Raušl, župnik v Cirkovcah; Vid Janžekovič, župnik v Svečini; Peter Žirovnik, kaplan v St. Vidu nižje Ptuja; I. Kristof, delavec v Mariboru; Franc Korošec, trgovec v Gornji Radgoni; Anton Zemljic, posestnikov sin v Črešnjevcih; slikar Vrečko, čevljar Pristernik, trgovec M. Ojčinger, krojač J. Ojčinger, trg. pom. R. Zeleznik, jurist Alojz Goričan, vni iz Slovenske Bistrice; Jožef Gselman, gostilničar v Hočah; Janez Visočnik, p. d. Anc, posestnik v Hočah; Anton Črnko, posestnik v Lembahu; Ivan Holy, brivec v Brežicah.

Spodnještajerske zadeve. Poslanca Roškar in Pišek sta bila dne 18. septembra sprejeta v avdijenci pri ministrskem predsedniku grofu Stürgkhu. Opisala sta mu razmere na Spodnjem Štajerskem, posebno v mariborskem in ptujskem okraju. Ministrski predsednik grof Stürgkh jima je dal zadovoljiv odgovor.

*** Frančiškan padel pred oltarjem.** Frančišken o. Solan Matkovič je pred nekaj dnevi pri izvrševanju svojega duhovskega poklica v Zemunu umrl junaške smrti. O. Solan Matkovič je ostal v Zemunu, ko je vsled bližajočega se sovražnika vse zbežalo. Ostal je, da bi v teh težkih urah dajal ranjencem zadnja tolažila. Junaški hrvaški frančiškan je kljuboval prodirajočemu sovražniku, kljuboval je sovražnim krogom, bil je sam, brez varstva, ko je izvrševal

pred oltarjem svoj vzvišeni poklic. Ko je služil sveto dar tev, zadel ga je sovražni šrapnel in je padel mrtev na tla. Bogu Vsemogočnemu je dopadlo, da je poklic svojega zvestega služabnika k sebi ravno v trenutku, ko je daroval nekrvavo daritev sv. maše. Slava spominu neustrašnega hrvaškega frančiškana!

*** Za ranjence.** Naši listi se za ranjence brezplačno pošiljajo v več izvodih na vojaške bolnišnice: v Budimpešto, v Franc Jožefovo vojašnico v Solnogradu in državno gimnazijo v Lincu. Istotako dobivajo zastoj naše liste vse vojaške bolnišnice v Mariboru.

*** Vsem naročnikom,** ki so poslali denar od zadnje sobote ali ki so se pismeno pritožili radi rudečih križev na ovitku, naznanjamo, da jim križev danes še nismo mogli izbrisati, ker so bili takrat že v ekspedtu. Prihodnjic ne bodo več imeli rudečih križev. Toliko v pojasnilo.

Rudeče križe na ovitku smo naredili danes zdajnjokrat. Kdor ima križ na ovitku in nam do prihodnje srede ne pošlje denarja ali pa nam ne dokaže na dopisnici, da je za 1. 1914 v resnici plačal list, njemu se bodo v prihodnjic list ustavili.

*** Zemljevid o bojiščih** se dobi v tiskarni sv. Cirila v Mariboru v dveh izdajah. Stenska izdaja obsega vso Evropo in poda lep pregled čez vsa bojišča. Ta izdaja stane s poštnino vred 40 vin. Druga izdaja ima žepno obliko in obsega posamezna bojišča ter stane s poštnino vred 25 vin. Po pošti se dopošljejo ti zemljevidi le tedaj, če se denar pošlje v znamkah naprej, ker ni vredno, za take male zneske pisati računov in pošiljati položnic.

*** Cesar zadel v loteriji.** Dne 22. septembra se je potegnila v razredni loteriji srečka št. 1. Lastnik srečke je naš cesar, ki je s tem zadel 200 K. Ravnateljstvo mu je srečko poklonilo, ko je bila v Avstriji upeljana razredna loterija.

*** Sneg v septembru.** Popotniki, ki so s ponočnim brzovlakom dne 22. t. m. prišli v Maribor, poročajo, da je po nekod od Celja do Pragerskega celo v dolinah bilo vse s snegom pokrito. Tudi ob Adriji razsaja ostra burja. V soboto zvečer je bila na Gorškem strašna nevihta, po nekaterih krajih je klesala toča, na višjem gorovju pa je zapadel precej debel sneg. V „solnčni“ Gorici je bilo v nedeljo jutraj komaj 2 stopinji nad ničlo toplote. Zdi se, da je tudi narava napovedala vojsko.

*** Odlikovani slovenski junaki.** Cesar je v priznanje izvanredne hrabrosti na bojišču odlikoval s srebrno kolajno za hrabrost sledeče slovenske junake 87. pešpolka: Štabnega narednika Ivana Pobezin, narednika Jakoba Sternad, četovodjo Ivana Belce, korporala Angelo Mian in pešca Franjo Drame. Pohvalno priznanje za izkazano hrabrost na bojišču sta prejela od 6. armadnega poveljstva narednik J. Strelec in pešec Jožef Gregl, oba od 87. pešpolka.

*** Pismo slovenskega vojaka.** Naš urednik je dobil od svojega prijatelja Josipa Pečovnika, posestnika na Smolniku pri Rušah, kateri se je komaj nekaj tednov pred izbruhom vojske poročil, sledeče pismo iz Košice (Kaschau) na Ogrskem: „Divjal je boj, krvav, besneč... Da, hud je bil boj. In v tem hudem svinčenem dežu je tudi mene zadela granata ter mi strla desno nogo. A hvala Bogu, ni posebao hudo in upam, da kmalu okrevam. Ker pa bo le par tednov trajalo, predno nastopim lahko pot proti domu, Te prosim, pošlji mi „Slovenskega Gospodarja“, katerega bi srčno rad čital tukaj v tujini. V tukajšnji bolnišnici nam strežijo usmiljene sestre iz Gradca, med njimi je več Slovenk. Postrežba je naravnost materska. Se bom še večkrat kaj oglašil. Pozdrav vsem znancem in prijateljem v domovini!“

Denarne pošiljate v vojakom. C. in kr. avstro-ogrsko vojno ministrstvo objavlja, da je izvedelo, da ljudstvo pošilja večje svote vojakom na bojišče. C. in kr. ministrstvo opozarja tedaj na to, da so vsi vojaki dobro preskrbljeni s hrano in obleko in redno dobivajo svoje mezde in vojne doklade. Zato ni potreba pošiljati denarja za vojaštvom, ker ga isto v resnici ne rabi.

Zasebni vojnopoštni paketi se odslej naprej za nedoločen čas zopet sprejemajo, in sicer pod nastopnimi pogoji: 1. Ne smejo tehtati več kakor 10 kg; 2. ne smejo presegati v nobeni smeri 80 cm; 3. ne sme biti drugega v njih kakor uniformske in opremne potreščine, čevlji in perilo; 4. zavoj mora biti iz nepremočnega blaga, voščenege platna ali lesenega zaboja. — Da se prepreči, kakšna je vsebina, sme sprejemni poštni urad zahtevati, da se tak zasebni paket odpre. Če bi se stranka temu upirala ali če bi se doglalo, da je vsebina drugačna kakor je označena, je take pakete zavrniti.

Pozor pred žepnimi cedilniki! V zadnjem času so se prav pogosto omenjali razni žepni cedilniki kot najboljše sredstvo za očiščenje vode. Tako so kupovali vojaki v veliki množini žepne cedilnike. Strokovna preizkušnja cedilnikov pa je dokazala, da ne oprostite nobeni cedilniki onesnažene vode od bolezniških krali. Zato je uporaba teh cedilnikov brez koristi, če ne sploh škodljiva, ker ustvarja napačno mnenje, da se sme s cedilnikom piti vsako vodo, tudi če je še tako onesnažena. Za žepne cedilnike torej nobenega vinarja!

*** Plačevanje davkov.** C. kr. finančno deželno ravnateljstvo za Stajersko naznanja glede plačevanja davkov v 4. četrtletju 1914. I. Zemljiški, hišno-razredni in hišnonajemniški davek ter 5-odstotni davek od najemnine onih poslopij, ki so prosta hišno-najemniškega davka. 10. mesečni obrok zapade dne 31. oktobra 1914. 11. mesečni obrok zapade dne 30. novem-

bra 1914. 12. mesečni obrok zapade dne 31. decembra 1914. II. Obšerna pridobnina in pridobnina podjetj, podvrženih javnemu dajanju računov: 4. četrtletni obrok dne 1. oktobra 1914. III. Rentnina in osebna dohodnina, v kolikor se ti davki ne pobirajo na račun državne blagajnice potom odbitka po osebah, oz. ma blagajnicah, ki izplačujejo davku podvržene prejemke, in sicer 2. pokletni obrok dne 1. decembra

*** Tečaj za pletenje košaric** se bo vršil od 1. decembra 1914 do 15. februarja 1915 na deželni viničarski šoli v Silberbergu pri Lipnici. Več v današnjem oglasu.

Cene železa se ne bodo povišale. Nekateri trgovci z železom so razširili vest, da se bo cena železu zopet povišala. Te vesti pa ne odgovarjajo resnici. Lastniki avstrijskih tovarn za železo so namreč dne 22. septembra sklenili, da se za sedaj ne bodo povišali cene železu.

*** Cene vinn.** Mariborski vinotroci baje poročajo, kakor smo izvedeli, za 1 l letošnjega mošta samo 28 do 32 vin. Vinogradniki, ne prenačite se! Letos bo vina zelo malo.

*** Konjice.** C. kr. okrajno glavarstvo v Konjicah je izdalo glede pijančevanja času jako primere odlok, ki boče za gospodarski in moralni dobrobit v kraju velikega pomena, če ga bodo vsi občinski predstojniki vestno izvrševali. Tukaj odlok našemu, da čitatelji „Slovenskega Gospodarja“ vidijo, kako bi se nesrečno pijančevanje lahko dalo povsod v korenini zatreti. Glasi se:

C. kr. okrajno glavarstvo v Konjicah, dne 2. septembra 1914. — Vsem občinam! — V resnih časih, v katerih živimo, se ne more trpeti pijančevanja in hrupnih zabav. Pijančevanje se mora z vsemi sredstvi odpraviti, da prebivalstvo lahko trezno in zdravo opravi vsa dela, katera so potrebna za vzdrževanje posameznih in skupnosti. Občinskim predstojnikom se torej naroča, da se gostilne v navedeni smeri najstrožje nadzorujejo. Gostilničarji, kateri bi se tega ne držali, se imajo semkaj naznaniti. Dovoljenja, da so gostilne čez določeno uro odprte, se ne smejo podeliti. Ako bi se dela zmožni ljudje po dnevu zasačili v gostilni, se jim ima naročiti, da zapustijo gostilno in gredo na delo. Nobeden gostilničar ne sme dati gostom toliko pijače, da se vpijanijo. Tistim, ki bodo razpali proti tem, se boče odtegnila koncesija. To se ima razglasiti in vsak gostilničar se ima o tem obznaniti. — C. kr. voditelj urada: Dr. Rohl.

Ravnokar smo dobili v roke drug odlok istega C. kr. okrajnega glavarstva, v katerem isto svari pred tolikim predelanjem češpelj in sliv v žganje in daje navodilo, kako se na najpriprostejši način napravljajo češpljevec ali povidi.

*** Pri Sv. Uršuli** v Dramljah bo na god sv. Uršule in v nedeljo potem dvojno opravilo s pridigo in spovedovanjem. Obširna cerkev je že 7 let vsa čedno prenovljena.

Brežice. Vojnih ranjencev doslej pri nas še ni, razun onih, ki so prišli v domačo oskrbo. Pač pa opravljajo že dame Rudečega križa svoj posel na kolodvoru, kjer pričakujejo vlake z ranjenci ter istim strežejo s toplimi in mrzlimi krepčili.

Zadnja poročila, došla v četrtek, 24. sept.

Trije slučaji kolere v Avstriji.

Naše notranje ministrstvo potrjuje, da so zboleli na azijski koleri na Dunaju 1 oseba, v Liski v Galiciji 2 osebi; vse tri osebe so vojaki z avstrijsko-ruskega bojišča. Na Ogrskem se je dogodil v Bekescaba 1 slučaj kolere.

Naše prodiranje v Srbijo.

O prodiranju avstrijskih čet v Srbijo piše budimpeštanski list „Pester Lloyd“ dne 22. septembra sledeče: Danes je Srbija prvokrat uradno priznala prodiranje avstrijskih čet v Srbijo. To je storila zato, ker je bil srbski princ Jurij v nekem boju v bližini Kruparja, južno od Loznice, precej težko ranjen in je torej nemogoče utajiti uspešno prodiranje Avstrijcev. Ogrski listi priobčujejo že 2 dni podrobnosti o poteku našega prodiranja v srbsko ozemlje. Brezpomembno je, če bi se z navedbo imen označilo kraje, kamor so naše čete prodrle, kajti namen našega prodiranja ni, da bi naše čete prišle do te ali one točke v Srbiji, ampak namen je, priti do živega glavni srbski armadi in jo v odločilni bitki poraziti. To je tedaj najvažnejše, vse drugo je postranska reč. In ravno iz tega vzroka nočemo navajati podrobnosti o našem prodiranju v Srbijo. Namesto, da bi navajali kake brezpomembne posameznosti in suhoparna imena, je javnosti bolj ustreženo, če povemo na kratko, da je naše prodiranje v Srbijo v polnem teku in da je imelo že dosedaj zelo povoljnih uspehov ter da bo, kakor upamo, doseglo v najkrajšem času z a z e l j e n i u s p e h.

Moč ruske armade.

Iz vojaških krogov se poroča: Rusija ima za vojno pripravljenih 38 rezervnih divizij, iz katerih se lahko ustvari 19 armadnih korov. Na evropska bojišča lahko postavi Rusija 32 aktivnih in 16 rezervnih

korov, skupaj torej 48 korov. Izmed teh jih je poslala 18 al 19 aktivnih in 13 rezervnih korov proti Avstriji. Ker sta Dankl in Auffenberg porazila 6 do 7 ruskih armadnih korov, pruski general Hindenburg 9 do 10, zato je ruska moč sedaj precej oslabiljena.

Nemci uničujejo angleške ladje.

Nemške ladje so prizadale zadnji čas Angležem veliko škodo. Potopile so namreč Angležem že več kot 10 angleških vojnih ladij. Iz Londona se poroča uradno od 22. septembra, da so nemški podmorski čolni v Severnem morju zopet potopili tri angleške vojne ladje (križarke): „Aboukir“, „Hogue“ in „Cressy“. Splošno se trdi, da nemški podmorski čolni izborna izvršujejo svojo nalogo. Od 10. do 14. septembra pa je nemška križarka „Emden“ v Bengalskem zalivu na Kitajskem potopila 6 angleških ladij, od katerih jih je 5 potopila, šesto pa je z rešenim moštvom poslala v pristanišče Kalkuto. Angleška mala križarka „Pegasus“ je na potu iz Sansibarja potopila nemško topničarko „Möve“. Nemška. Nemška križarka „Königsberg“ pa je v pristanišču Sansibar napadla angleško ladjo „Pegasus“ in jo tako poškodovala, da je sedaj za boj nerabna. Angleška križarka „Carnaria“ je potopila dne 14. septembra nemški parnik „Cap Trafalgar“. Nemci pa so v noči od 14. na 15. septembra močno poškodovali 2 angleški ladji.

Mariborsko bogoslovje.

Solsko leto se začne s 1. oktobrom. Bogoslovci prvega leta se morajo zgledati pri bogoslovskem ravnateljstvu dne 1. oktobra, bogoslovci drugega, tretjega in četrtega leta pa 19. oktobra.

Iz Sole. Nastavljena je učiteljica ročnih del, M. Paulšek, na Reki; začasni učitelj Peter Maurič je imenovan za stalnega v Makolah; prestavljen je učitelj Jožef Pečler iz St. Miklavža pri Slovenjem Gradcu v St. Primož na Pohorju; v pokoj je stopila učiteljica na Cvenu, Marija Mursa. Nadalje so stopili v pokoj: nadučitelj v Sromljah, Moric Tramšek; učiteljica v Kostrivnici, Olga Franc; učitelj v Ribnici-Brezno, Franc Harrieh; nadučitelj pri Sv. Vidu na Planini, Franc Bračič; nadučiteljica v Trbovlje-Vodah, Ivanka Volc.

Ranjenci in padli.

Dobili smo sledeči izkaz ranjencev in padlih:

Pešpolk št. 87: pešec Zupanc Franc, 15. stotinja, doma iz Zusma, ranjen; Bodočnost Franc, leži v bolnišnici v Mostarju; Vrečko Martin, ranjen, Mostar; Brumski Franc, Mostar, ranjen; Gril Jožef, Mostar, ranjen; Praprotnik Alojzij, Mostar, ranjen; v graški bolnišnici se nahaja: Počivalšek Franc iz Imenoga, ranjen na desni rami; pešec Bolkovič Vinko, ranjen v levo roko; pešec Bosav Ivan, ranjen v levo roko; pešec Rihard Boscard, ranjen na levi rami; pešec Debelak Konrad, ranjen v desno roko; kadet Franz Franc, ranjen na obe rami; pešec Kozak Anton, ranjen v desno roko; pešec Stermšič Maks, ranjen na levi rami; frajtar Valentin Jožef, ranjen v levo stegno; trobentač Ključar Luka, 15. stotinja, doma iz St. Vida, okraj Brežice, ranjen; rezervist Kkot Blaž, 11. stotinja, doma iz Turškega vrha, ranjen; rezervist Kränker Franc, 16. stotinja, mrtev; korporal Kržan II. Franc, 15. stotinja, doma iz Globokega pri Brežicah, ranjen; korporal Megla Jakob, 14. stotinja, doma iz Čvetkovec, okraj Ptuj, ranjen; pešec Mesarec Josip, oddelek za strojne puške, ranjen; frajtar Rajh Anton, 15. stotinja, doma iz Vičancev pri Ptuj, ranjen; pešec Romih Anton, 16. stotinja, ranjen; pešec Štuhec Franc, 16. stotinja, doma iz Mursčaka pri Kapeli, mrtev; rezervist Sušnik Emil, 15. stotinja, doma iz Kozjega, ranjen; rezervist Temel Vinko, 16. stotinja, ranjen; rezervist Terbuč Anton, 15. stotinja, doma iz Kicarja pri Ptuj, ranjen; frajtar Znidar Lud., 14. stotinja, doma iz Formina, ranjen; pešec Vrhovnik Karol, 13. stotinja, doma iz Soštanja, ranjen; pešec Ogrizek Ivan, 15. stotinja, doma iz Sladke gore, ranjen; pešec Osojnik Franc, 15. stotinja, doma iz St. Petra, ranjen; frajtar Pešec Konrad, 16. stotinja, mrtev; frajtar Pokrišev Matija, 15. stotinja, doma iz Jastrebov pri Ptuj, ranjen; rezervist Polanec Jakob, 14. stotinja, doma iz Trnovcev, okr. Ptuj, ranjen; korporal Lesjak Rudolf, 15. stotinja, doma iz St. Jurija ob Taboru, ranjen; korporal Leskovšek Ivan, 15. stotinja, doma iz Polje pri Radgoni, ranjen; frajtar Link Jožef, 16. stotinja, mrtev; rezervist Marinšek Jožef, 15. stotinja, doma iz Stranice pri Konjicah, ranjen; pešec Hriberšek Ivan, 15. stotinja, doma iz Smartna v Rožni dolini, ranjen; frajtar Ivanuša Andrej, 14. stotinja, doma iz Vitana, okraj Ptuj, ranjen; pešec Kamenšak Franc, 16. stotinja, mrtev; pešec Flis Jožef, 15. stotinja, doma iz Loke, ranjen; četovodja Brečko Martin, 16. stotinja, ranjen; rezervist Pečler Franc, 15. stotinja, doma iz Razborja pri Slov. Gradcu; pešec Messner Miha, 3. stotinja, doma iz Mute ob koroski železnici, leži ranjen v Ljubljani; pešec Zazijal Franc, 1. stotinja, doma iz Oplotnice, leži ranjen v Ljubljani.

Pešpolk št. 47: Corić Risto, od trana, ranjen; pešec Breznik Ferdinand, 8. stotinja, ranjen od šrapnela v prsa in od krogle v roko, doma iz Selnice ob Muri, v bolnišnici v Mariboru; pešec Reisman Janez, 7. stotinja, težko ranjen, doma iz Selnice ob Muri, v Gradcu; pešec Lilek Jožef, 5. stotinja, doma iz Selnice ob Muri, ranjen; pešec Ropert Avgust, 7. stotinja, iz Poličke vasi pri Jarenini, mrtev; v graški bolnišnici se nahajajo: pešec Filip Anton, ranjen od šrapnela na desni roki; korporal Akerl Karol, ima prestreljeno roko; korporala Friderik Müller in Alojzij Kalinka, oba ranjena na obeh rokah; pešec Brandl Franc, prestreljeno roko; pešec Kapun Gregor, iz Lajtersberga pri Mariboru, ranjen; pešec Maček Ivan, ranjen v levo roko; pešec Motalu Miha, ranjen v desni bok; pešec Piantič Jurij, ranjen v levo ramo; pešec Lorber Franc, 4. stotinja, ranjen na roki in prsih, leži v bolnišnici v Solnogradu; pešec Pešl Franc, 6. stotinja, doma iz St. Ilja v Slov. gor., ranjen; pešec Nikl P., 10. stotinja, doma iz Selnice ob Muri, ranjen; leži v bolnišnici v Ivančicah na Moravskem; pešec Šuster Janez, 10. stotinja, doma iz Luščke vasi pri Poljčanah, ranjen v roko, v bolnišnici v Mariboru; v ljubljanski bolnišnici ležita ranjenca: Kos Fran iz Gornjih Žerjavcev in Ortan Karol iz Gornjih Hoč; v bitki pri Lvovu je bil ranjen četovodja 47. pešpolka Pišič Jožef, čevljar v Čmureku; pešec Zemljčič Franc, 5. stotinja, doma od Sv. Treh kraljev v Slov. goricah, leži ranjen v Ljubljani; pešec Peče Kristijan, 3. stotinja, doma iz okolice Radgone, leži v ljubljanski bolnišnici.

Pešpolk št. 17: četovodja Šturm Jožef, doma iz Slov. Bištrice, ranjen; Predel Miha, Slovenec iz Ogrske, leži v ljubljanski bolnišnici.

Pešpolk št. 27: pešec Stefan Trnčič, ranjen; pešec Peter Cikerič, ranjen v levo ramo; pešec Grgorič Pavel, ranjen v desno roko; pešec Oblučar Tomaž, ranjen v gornje stegno; pe-